

Ο κήπος του Βασιλιά

Ο Βασιλιάς πάει στον κήπο του & βλέπει πως τα δέντρα, οι θάμνοι & τα λουλούδια του ξεραίνονται.

Η Βελανιδιά λέει πως ξεραίνεται γιατί δε μπορεί να είναι τόσο ψηλή όσο το Πεύκο. Γυρίζει προς το Πεύκο & το βλέπει πεσμένο κάτω γιατί δε μπορεί να κάνει σταφύλια όπως το Αμπέλι και το Αμπέλι ξεράθηκε γιατί δεν έκανε λουλούδια σαν την Τριανταφυλλιά. Βλέπει την Τριανταφυλλιά να κλαίει γιατί δεν είναι γερή & δυνατή σαν τη Βελανιδιά.

Και ξάφνου, βλέπει ένα φυτό, τη Φρέζια, γεμάτη άνθη & πιο δροσερή από ποτέ. Τη ρωτάει ο Βασιλιάς "Πώς γίνεται & αναπτύσσεσαι τόσο καλά μέσα σ' αυτόν τον μαραμένο & θλιβερό κήπο;"

Το λουλούδι του απαντάει "Δεν ξέρω. Ίσως γιατί υπέθετα πάντα ότι, όταν με φύτεψες ήθελες φρέζιες. Αν ήθελες στη θέση μου Βελανιδιά ή Τριανταφυλλιά, θα είχες φυτέψει Βελανιδιά ή Τριανταφυλλιά. Εκείνη τη στιγμή είπα μέσα μου "Θα προσπαθήσω να είμαι Φρέζια όσο μπορώ καλύτερα!"

Το μεγαλύτερο δώρο που μπορούμε να κάνουμε σε εμάς τους ίδιους, στους ανθρώπους μας και στην κοινωνία γενικότερα, είναι να είμαστε η φωτεινότερη εκδοχή του εαυτού μας & να τιμάμε την μοναδικότητά μας..!Και να μην ξεχνάμε πως ακόμη και τα μπουμπούκια είναι λουλούδια που θέλουν απλά το χρόνο τους